

Rampa'da iki sergi

Rampa'nın Eylül ayında

sezonu karşıladığı iki

sergi için son günler.

Galeri, alt kattaki

mekânında

Cengiz Çekil'in

'Temizlik Beziyle' sergisini

ağırlarken, üst katta da

Nilbar Güreş'in 'Açık

Telefon Kulübesi'

adlı seçkisiyle

ziyaretçilerini bekliyor

Cengiz Çekil'in 144 parçadan oluşan yeni işi, resim mecrasının kendi biçimsel dinamiklerini manipüle ediyor; sanatçının işlerindeki önemli motiflerden biri olan tekrar, bu seride merkeze oturtuluyor. Sarı temizlik bezi, tuval, sicim, kanca kullanarak oluşturulmuş formun arka planındaki dantel ve boya, Çekil'in baştan kurguladığı renk ve şekilsel sistemleri içinde değişiklik gösteriyor. Çekil'in Rampa'da ilk defa gösterilen bu çalışmasında, malzemesinin sıradanlığı ve evcilliği, kurduğu katı sistemler ve rakamlarla adeta mücadele ediyor. Sa-

Temizlik Beziyle (Detay), 2012-3
144 tuval üzerine akrilik boya, dantel, tül, sicim ve temizlik bezi 81x60 cm (her bin)

natçı, konu edindiği kadının alanının acımasızlığını ve özerkliğini

işçelleştiriyor.

Lisansını Ankara Gazi Üniversitesi'nde tamamladıktan sonra Paris'teki, Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts'da çalışmalarına devam eden ve 1975 yılında bir kafenin bodrum katında ilk kişisel sergisi "Réorganisation pour une Exposition"u açan Cengiz Çekil 1976'da Türkiye'ye döndükten sonra ilk retrospektifini de 2010 yılında Rampa'da gerçekleştirmişti.

'Açık Telefon Kulübesi'

Nilbar Güreş'in ilk kez 2011 Güz'ünde, Frieze Sanat Fuarı'nda gösterilen "Açık Telefon Kulübesi" isimli video ve fotoğraf yerleştirilmesi, Türkiye'de ilk kez Rampa Galerisi'nde sanatseverlerle buluştu. Viyana/New York/İstanbul arasında yaşayan ve çalışan sanatçının pratiğinde, "Açık Telefon Kulübesi" son derece kilit bir noktada duruyor. Kişisel referanslardan koparak, güncel "toplumsal gerçekçi" bir resme dönüşen bu çalışmanın ilham kaynakları hâlâ yol, su, telefon gibi altyapı eksikliğinden muzdarip, Bingöl'e bağlı Alevi-Kürt köylerinden birinde geçirilen zamanlardan, kazanılan gözlemlerden ve edinilen deneyimlerden oluşuyor. Pastoral bir atmosferin kavramsal

Cemile Ayakta' açık telefon kulübesi serisinden, 2011 108x150 cm

bir zemin olarak işlediği fotoğraflarda, köyün gündelik hayatından koparılmış estetik çelişkiler, malzeme ve işlev açısından bakıldığında hayran kalınacak pratik uygulamalar ve şiirsel anlam boşlukları birleşiyor. Uç karnal video yerleştiyse, 1970'lerde çekilmiş telefon hattından geriye 80'lerde yaşanan çatışmalardan dolayı işlevsizleşmiş bir santral kalması sonucu ortaya çıkan ironik durumu çok kanallı bir bakışla açıyor. Hemen herkesin erişebildiği cep telefonlarını kullanmak için, "kapsama alanının" dışındaki köylerinden tepelere, dağ yamaçlarına çıkan köylülerin portresine dönüştürüyor. Video projeksiyonlarda, köy ahalisi dış dünyayla iletişim kurmak için köyü çevreleyen tepelerde çekim gücü yüksek olan bir nokta bulmaya çalışıyorlar; bir yukarı bir aşağı gidip gelerek, gündelik hayatın içindeki sıkıntılarını, bayramlaşma telaşlarını ya da yakınlarıyla derleşme anlarını bizimle

Telekomünikasyon-1 açık telefon kulübesi serisinden, 2011 108x150 cm

paylaşıyorlar. Bu açıdan, ekonomik dönüşüm, iletişim teknolojileri, sosyal devlet anlayışı ve vatandaşlık hakları gibi bağlamlar arasından çıkarak, bize bugüne dair net bir okuma yapma imkânı

veren "Açık Telefon Kulübesi" değişen değerlerin ortasında durumu netleştiren bir lens gibi çalışıyor. Vatandaş ile müşteri arasındaki fark tam da burada ve şimdi nasıl açıklanır?

Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun olduktan sonra Viyana Güzel Sanatlar Akademisi Resim ve Grafik Bölümü'nde yüksek lisansını tamamlayan Nilbar Güreş bosta 6. Berlin Bienali ve daha önce Thyssen-Bornemisza Art Contemporary, Viyana (2010) ile Tanas, Berlin'de (2010) gösterilen ve bir sonraki durağı Arter, İstanbul olacak gezici sergi, "Görünmezlik Taktikleri" olmak üzere birçok sergide yer aldı.